

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

55488

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 12.IV.1966 (P 113 984)

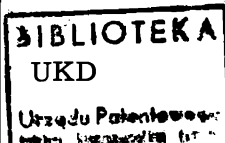
Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.VI.1968

Kl. 30 h, 13/07

MKP ~~6-11-1~~

761 w 17/10

Współtwórcy wynalazku: Henryk Kurczewski, Marian Kustoń
Właściciel patentu: Spółdzielnia Pracy „Wenus”, Poznań (Polska)

Sposób otrzymywania płynu do trwałej ondulacji o wysokiej trwałości

1

Wynalazek dotyczy sposobu otrzymywania płynu do trwałej ondulacji o wysokiej trwałości.

Powszechnie znane są alkaliczne płyny do trwałej ondulacji zawierające jako składnik czynny sole kwasu tioglikolowego, a zwłaszcza tioglikolan amony. Jako czynnik alkaliczny stosuje się najczęściej amoniak, który spęcznia tkankę włosów, a tym samym ułatwia penetrację kwasu tioglikolowego do ich wnętrza.

Dotychczas amoniak dodawano do płynów trwałej ondulacji po ich rozcieńczeniu do wymaganego stężenia kwasu tioglikolowego.

Wiadomo też, że kwas tioglikolowy i jego sole ulegają utlenianiu do kwasu dwutiodwuglikolowego, który nie działa na keratynę włosów. Aby więc przeciwdziałać utlenianiu dodawano do płynów do trwałej ondulacji przeciwutleniacze i kompleksy. Ponadto do płynów do trwałej ondulacji dodawano rozmaite środki pomocnicze modyfikujące lub poprawiające jego właściwości, takie jak na przykład kazeina, żelatyna, środki zwilżające, różnego typu emulsje itd.

W praktyce jednak często spotyka się na rynku preparaty zawierające kwas tioglikolowy, które mimo stosowania wyżej opisanych substancji stabilizujących psują się szybko, lub jakoś ich ulega pogorszeniu bezpośrednio po wyprodukowaniu.

Przyczyną psucia się tych płynów do trwałej ondulacji jest, jak stwierdzono, oprócz reakcji

2

utleniania, polimeryzacja kwasu tioglikolowego do tiolaktolidów, które nie działają na keratynę.

Stwierdzono, że płyn do trwałej ondulacji o wysokiej trwałości uzyskuje się nawet bez użycia przeciwutleniacza, jeżeli wodny roztwór tioglikolanu amonowego o stężeniu 70% podda się działaniu stężonego amoniaku użytego w ilości 1,2 części wagowych w stosunku do 12,9 części wagowych tioglikolanu amonu w ciągu kilku dni w temperaturze pokojowej bez dostępu powietrza, a uzyskany produkt przed rozlaniem do opakowań handlowych rozcieńczy się wodą do wymaganego stężenia i ewentualnie wprowadzi znane dodatki modyfikujące takie jak emulsje, środki powierzchniowo czynne itd. Korzystne jest wytrząsanie mieszaniny stężonego roztworu tioglikolanu amonowego i stężonego amoniaku co najmniej 1 raz dziennie.

Przykład. Do 10 litrów 70% wodnego roztworu tioglikolanu amonu dodano 1325 ml 25% wody amoniakalnej, po czym roztwór ten rozlano do butli napełniając je całkowicie i zamykając szczelnie korkami. Korki zaparafinowano, a roztwór pozostawiono w ciągu 3 dni w temperaturze pokojowej, przy czym butle wstrząsano jeden raz dziennie. Przed rozlaniem do opakowań handlowych roztwór rozcieńczono wodą destylowaną do 7,8% stężenia soli amonowej kwasu tioglikolanu amonu i dodano emulsję oleju parafinowego.

3

Uzyskany płyn do trwałej ondulacji zachował wysoką jakość w ciągu jednorocznego składowania w temperaturze pokojowej.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób otrzymywania płynu do trwałej ondulacji o wysokiej trwałości, zawierającego tioglikolan amonowy, amoniak oraz ewentualnie dodatki modyfikujące, **znamienny tym**, że wodny roztwór

4

tioglikolanu amonowego o stężeniu 70% poddaje się działaniu stężonego amoniaku, użytego w ilości 1,2 części wagowych, w stosunku do 12,9 części wagowych tioglikolanu amonu w temperaturze pokojowej w ciągu kilku dni bez dostępu powietrza, wstrząsając co najmniej raz dziennie, po czym uzyskany produkt rozcieńcza się do wymaganego stężenia bezpośrednio przed rozlaniem do opakowań handlowych.